

Received:
2023-04-09
Revised:
2023-07-10
Accepted:
2023-12-31
Published:
2023-12-31

ISSN: 2538-1857
E-ISSN: 2645-5250

Monitoring of continuous river borders on both sides of the border (case study of Hirmand)

Zahra Pishgahifard¹ | Rasool Afzali² | Seyed Yahya Rahim Safavi Hamami³ | Amir Habibi^{4*}

Abstract

The ownership and right to exploit the water of the border rivers is not fully in the possession of a country. This issue has long been the source of political disputes and conflicts and even wars and military operations between governments. The Hirmand border river originates from the Hindu Kush mountains in the west of Kabul, Afghanistan, and finally flows into the Hamun wetland located in the Sistan plain of Iran. This river has been one of the legal issues and disputes between Iran and Afghanistan over the determination of international borders and how to divide water since the signing of the Treaty of Paris in 1857 until now. Hirmand River forms the international border between Iran and Afghanistan in a part of Sistan. The possible changes in the course of this river due to climate fluctuations and human activities in the long term, can be the basis for more political disputes between Iran and Afghanistan over the determination of border boundaries (sovereignty). Therefore, in this study, monitoring the long-term changes of the Hirmand River in the common border area between Iran and Afghanistan is considered as a legal-political necessity. For this purpose, the time series of remote sensing images has been used as a reliable, low-cost and valuable information source.

Keywords: Water crisis; national security; hydropolitics; border; Iran.

1. Professor of political geography department and member of academic faculty of Tehran University, Tehran, Iran
2. Associate Professor of the Department of Political Geography and member of the academic faculty of Tehran University, Tehran, Iran
3. Professor of political geography department and member of the faculty of Imam Hossein University, Tehran, Iran
4. Corresponding Author: Ph.D. student of Political Geography, Kish Campus, Tehran University, Tehran, Iran
am.habibi@ut.ac.ir

DOR: 20.1001.1.25381857.1402.16.60.7.1

Publisher: Imam Hussein University

This article is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License (CC BY 4.0).

© Authors

پایش حدود مرزهای رودخانه‌ای ممتد دو سوی مرز (مطالعه موردي هيرمند)

زهرا پيشگاهي فرد^۱ | رسول افضلی^۲ | سيد يحيى رحيم صفوی^۳ | امير حبibi^۴

چکیده

اختلاف ایران و کشورهای همسایه در خصوص چگونگی تقسیم و بهره‌برداری از آب، قدمتی طولانی دارد. اختلافی که باعث خسارتهای مختلف زیست‌محیطی و امنیتی برای جمهوری اسلامی ایران شده است. سرزمین کم آب ایران با میانگین کمتر از یک سوم متوسط بارش جهانی با همسایگان متعددی روبروست که با برخی از آنها از جمله ترکمنستان، آذربایجان، عراق، ترکیه و افغانستان دارای منابع آبی مشترک است. عوامل محیطی، اقتصادی و سیاسی از جمله مؤلفه‌هایی هستند که بر محور آب سبب بحران در روابط ژئوپلیتیکی ایران و همسایگان شده است زیرا مالکیت و حق بهره‌برداری از آب رودخانه‌های مرزی به طور کامل در اختیار یک کشور نیست. این مهم از دیرباز سر منشاء اختلافات و کشمکش‌های سیاسی و حتی جنگ‌ها و عملیات‌های نظامی بین دولت‌ها بوده است. تأثیر بحران آب به طور کلی و مضلات هیدروپلیتیکی به طور خاص بر روی امنیت ملی از نظر فراملّی و فراکشوری و مسائل هیدروپلیتیکی ایران با همسایگان دارای حوضه آبریز مشترک قابل طرح و بررسی است. رودخانه مرزی هیرمند از کوههای هندوکش در غرب کابل افغانستان سرچشمه گرفته و در نهایت به تالاب هامون واقع در دشت سیستان ایران می‌ریزد. این رودخانه یکی از موضوعات حقوقی و مناقشات بین ایران و افغانستان بر سر تعیین حدود مرزی بین المللی و چگونگی تقسیم آب از زمان امضای عهدنامه پاریس ۱۸۵۷ تاکنون بوده است. رودخانه هیرمند، مرزهای بین المللی ایران و افغانستان را در بخشی از سیستان تشکیل می‌دهد. تغییرات احتمالی مسیر این رودخانه ناشی از نوسانات اقلیمی و فعالیت‌های انسانی در دراز مدت، می‌تواند زمینه‌ساز اختلافات سیاسی بیشتر بین ایران و افغانستان بر سر تعیین حدود مرزی (حاکمیت) گردد. از این‌رو، در این مطالعه پایش تغییرات بلندمدت مسیر رودخانه هیرمند در ناحیه مرزی مشترک بین ایران و افغانستان به عنوان یک ضرورت حقوقی- سیاسی مانظیر قرار گرفته است. بدین منظور از سری زمانی تصاویر سنجش از دوری به عنوان یک منبع اطلاعاتی قابل اعتماد، کم‌هزینه و ارزشمند استفاده شده است.

کلیدواژه‌ها: بحران آب؛ امنیت ملی؛ هیدروپلیتیک؛ مرز؛ ایران.

۱. استاد گروه جغرافیای سیاسی و عضو هیئت علمی دانشگاه تهران، تهران، ایران

۲. دانشیار گروه جغرافیای سیاسی و عضو هیئت علمی دانشگاه تهران، تهران، ایران

۳. استاد گروه جغرافیای سیاسی و عضو هیئت علمی دانشگاه امام حسین^(۴)، تهران، ایران

۴. نویسنده مسئول: دانشجوی مقطع دکترای جغرافیای سیاسی پردیس کیش دانشگاه تهران، تهران، ایران am.habibi@ut.ac.ir

DOR: 20.1001.1.25381857.1402.16.60.7.1

مقدمه و بیان مسئله

بی‌شک از مهم‌ترین چالش‌های پیش روی بشر در جهان امروز، بحران آب و بازخورددهای ناشی از آن است. آب سرمنشأ تولید، تلاش و تمدن است و حیات و مرگ انسان و طبیعت به وجود و یا عدم وجود آن مستگی دارد. بر این اساس، توجه روزافزون به مباحث همکاری و مشارکت و نیز نزاع و درگیری بر سر آب اهمیت فزاینده‌ای پیدا کرده است و همگان شاهد همگرایی و تشریک مساعی درباره موضوع آب از یکسو و نیز افزایش مشاجرات هیدرопلیتیکی میان کشورها از سوی دیگر هستند. مدیریت منابع آب و رقابت‌های ناشی از آن در سطح محلی، ملی و منطقه‌ای قابل تحلیل و بررسی است، علاوه بر تنش‌ها و رقابت‌هایی که در بین کشورها بر سر تسلط بر منابع آب وجود دارد تنش‌ها و درگیری‌هایی در داخل کشورها نیز به وقوع می‌پیوندد که می‌تواند تأثیری سوء بر امنیت ملی کشورها داشته باشد. از این روست که فالکن مارک^۱ مساله آب شیرین را عامل شکل‌گیری کشمکش‌های ناحیه‌ای، ملی و فراملی در زمان حال و آینده می‌داند. به اعتقاد وی اگر آب به منبع قدرت سیاسی و اقتصادی بدل شود، موضوع تامین آب توجیه‌گر بروز جنگ شده و شبکه‌های تامین آب، جزئی از اهداف نظامی محسوب می‌شوند. همچنین به اعتقاد بسیاری از اندیشمندان، یکی از اساسی‌ترین اختلافات بین کشورها و سرزمین‌ها که هر روز به عمق آن افزوده می‌شود، مساله دسترسی به آب شیرین است. اهمیت این موضوع به حدی است که بعضی از محققان واژه جنگ آب^۲ را به کار می‌برند. مفهوم جنگ آب یا اختلافات آبی در ادبیات سیاسی غالباً در مورد اختلافات بین‌المللی میان کشورهای همسایه در حوزه تامین آب به کار می‌رود. این در حالی است که دسترسی نداشتن عادلانه و متوازن به منابع آب شیرین درون فضای سرزمینی ملت‌ها، منبع تنش‌ها و مشاجرت‌های پرشماری هستند. این بدان مفهوم است که درگیری و تنش بر سر منابع آب، نه تنها در بین کشورها اهمیت دارد، بلکه در داخل کشور هم مخاطره‌آمیز است؛ به خصوص در کشوری مانند ایران که از منابع آبی بسیار کم برخوردار است و روند رو به رشدی در صنایع و کشاورزی دارد. میزان مصرف آب شیرین در ایران در صنایع ۲۰ درصد، کشاورزی ۷۰ درصد و خدماتی ۱۰ درصد است که با توجه به رشد جمعیت و نیاز به

1. Falcon Mark
2. Water Wars

تامین منبع غذایی، مصرف آب چندین برابر خواهد شد. آمار فوق به همراه موقعیت جغرافیایی ایران در کمربند آب و هوای خشک، میزان کاهش بارش، توزیع زمانی و مکانی نامناسب، خشک شدن قنات‌ها و چاه‌ها، آلودگی آب، برخی تصمیم‌گیری‌های سیاسی و فعالیت‌های انسانی و ... همگی دست به دست هم داده تا شرایط بحرانی و کمبود آب در حوضه‌های آبریز ایران روز به روز برای مردم محسوس‌تر شود تا جایی که کمبود آب در حوضه‌های آبریز کشور را با تنש و مخاطره سیاسی مواجه سازد. یکی از کشورهایی که با توجه به اقلیم و همچنین پهناوری دارای مشکلات هیدرопلیتیکی^۱ در سطح داخلی و منطقه‌ای است کشور ایران است. تنش آبی در ایران سیاست‌های کلان مبتنی بر توسعه و امنیت را متأثر کرده است و هر روز ابعاد جدیدی از مشکلات مربوط به کمبود آب و مخاطرات طبیعی و انسانی ناشی از آن نمایان می‌شود. ازین‌رو لزوم پرداختن به مسئله آب بهویژه در کشور ایران بسیار مهم به نظر می‌آید زیرا با توجه به تعدد رودخانه‌های مرزی مدیریت این رودخانه‌ها امنیت ملی و منافع ملی ایران را در ابعاد اقتصادی، سیاسی، زیست‌محیطی، اجتماعی و امنیتی تحت تاثیر قرار می‌دهد. بحران‌های ناشی از کمبود آب و مناقشات بر سر بهره برداری از آن جزو بحران‌های ژئولوژیکی محسوب می‌شوند که برخلاف بحران‌های سیاسی که در کنفرانس‌ها به راحتی حل و فصل می‌شوند، دیرپا بوده و به راحتی حل و فصل نمی‌شوند چرا که منازعه بر سر یک ارزش جغرافیایی به اهمیت آب است و ارزش‌های جغرافیایی در یک کشور نیز جزو منافع ملی یا محلی تلقی می‌شوند و مکان‌ها و فضاهای جغرافیایی به آسانی نمی‌توانند بر سر آن دست به معامله بزنند، این وضعیت با توجه به اهمیت منابع برای اجتماعات انسانی باعث برانگیختن هویت‌های قومی شده و تنش‌های ساختاری مبتنی بر مشکلات امنیتی را به بار می‌آورد. به‌حال رقابت بر سر منابع آب دارای خصلت تنش ماندگار است و مانع توسعه است. بنا بر تعاریف مفهوم هیدرولوژیک از مناقشه بین دو شخص یا گروه بر سر بهره‌برداری از آب شروع و تا سطح بین‌المللی گسترش می‌یابد و مفهوم هیدرولوژیک به مسائل فراملی و بین‌المللی محدود نمی‌شود. خسارات فراوان سیل در رودخانه‌های مرزی ناشی از خشکسالی‌ها و تعرض اجتماعات انسانی به بستر رودخانه‌ها بوده است به طوری که مسیرهای تاریخی آب با ساخت‌وساز مورد تعریض قرار گرفته و پدیده‌ها و منابع بحران‌زای نوظهور را رقم

۱. هیدرولوژیک یعنی تأثیر و نقش آفرینی منابع آب بر روابط سیاسی کشورها

زده است که نمونه بارز آن در رودخانه‌های است که خطوط مرزی بین دو واحد سیاسی را قطع می‌کنند یا بخشی از خطوط مرزی را تشکیل می‌دهند. مرزها از کارکردهای مختلف امنیتی، اجتماعی، ارتباطی، سیاسی و فرهنگی برخوردارند. مرزها در طی زمان و با بروز تحولات در عرصه جهان تغییر می‌کند. مرزهای بین‌المللی در شکلی مناسبات سیاسی و اقتصادی میان حاکمیت‌ها نقش برجسته‌ای بر عهده دارد. طول مرزهای جمهوری اسلامی ایران بالغ بر ۸۷۳۱ کیلومتر است که ۴۱۱۳ کیلومتر مرز خشکی و ۱۹۱۸ کیلومتر آنها مرز رودخانه‌ای، دریاچه و باتلاق تشکیل می‌دهد. در برخی از نقاط مرزی ایران با کشورهای همسایه اختلافات مرزی وجود دارد که اختلافات مرزی موردنظر ما از نوع اختلافات مکانی است. اختلافات مکانی به اختلافات ایجاد شده بر سر مکان دقیق مرز گفته می‌شود که ممکن است در اثر تفسیرهای گوناگون و بعض‌اً متضاد از استناد قانونی یا تغییر مکان مرز طبیعی حاصل شوند. مانند: اختلاف ایران و عراق بر سر مرز ارونده از نوع اول و اختلاف ایران و افغانستان بر سر رود هیرمند از نوع دوم است. محدوده مطالعه بخش مورد اختلاف ایران و افغانستان در خصوص رودخانه هیرمند در منطقه مرز سیستان و استان نیمروز افغانستان است (حدفاصل میل مرزی ۵۶-۵۱). در این بخش از مرز ایران با کشور افغانستان با اختلاف نقطه‌ای ناشی از جابه‌جایی بستر رودخانه مذکور مواجهیم. یکی از اختلافات را در تعیین مرز در منطقه مذکور، نبود موافقت‌نامه یا قرارداد رسمی میان دو کشور است که طبق آن، هر دو کشور ملزم شوند تا در صورت تغییر مسیر رودخانه، مرز را دوباره ساماندهی کرده و بر سر جای اصلی خود قرار دهنند. شریانی بودن، چند شاخه بودن، موانع طولی در میانه بستر رودخانه و عوامل کنترل کننده تغییراتی همچون دبی، وزش بادهای ۱۲۰ روزه، آبرفت‌های ضخیم لایه فرسایش پذیر و.. موجب جابه‌جایی در کناره بستر در کوتاه‌مدت و ناگهانی شدن تغییر مسیر رودخانه‌ای شده است. روند تغییرات مورفو‌لوژی رودخانه، در نهایت مساحتی از خاک ایران کاسته و به خاک افغانستان افزوده که در قسمت‌های از مرز نیز رود به سمت افغانستان سوق پیدا کرده که در نهایت این موارد بر روابط دولت‌ها مؤثر است که گاهی اوقات سبب تهدید امنیت منطقه‌ای و ملی نیز می‌گردد؛ ازین رو در این تحقیق تغییرات احتمالی مسیر رودخانه هیرمند مورد بررسی قرار گرفته است. تغییرات مرزی همواره زمینه‌ساز اختلافات سیاسی بوده که امروزه دامن گیر دو کشور همسایه بر سر تعیین حدود مرزی شده است.

۲- پیشینه تحقیق

تاکنون پژوهش‌های متعددی در خصوص آب، رودخانه‌های مرز، هیدرопلیتیک و ... انجام شده که در بخش نتایج برخی از پژوهش‌های سال‌های اخیر پیرامون این موضوع ارائه می‌شود.

جدول ۱. پیشنه پژوهش. ترسیم از نگارندگان

محقق/نوع تحقیق/سال	موضوع مورد بررسی	نتیجه
رشیدی/ رساله / ۱۳۹۸	تأثیر مناسبات هیدرопلیتیک کشورهای پیرامونی حوضه دجله و فرات بر امنیت ج. ا. ایران: مطالعه موردی پروژه گاپ	این پژوهش با نگرش به تداوم تغییرات اقلیمی و تغییر الگوی بارش و افزایش میزان مصرف آب در کشورهای پایین دست به روش توصیفی - تحلیلی با استفاده از منابع کتابخانه‌ای بر این فرض استوار است که بازتاب مناسبات هیدرопلیتیک کشورهای حوضه دجله و فرات (بر بنیاد طرح گاپ) در شکل تهدید امنیت نواحی جنوب غرب ایران نمود یافته و تشدید خواهد شد. نتیجه پژوهش نشان می‌دهد که پیامدهای ناشی از رویکرد هیدرопلیتیک کشورهای فرادست دجله و فرات بهویژه ترکیه افزون بر تهدید امنیت زیست محیطی دیگر ابعاد امنیت در حوزه‌های اقتصادی، اجتماعی، سیاسی در جنوب غرب کشور را تحت تأثیر قرار می‌دهد.
متولی عنبران/ پایان نامه / ۱۳۹۸	تأثیر مناسبات هیدرопلیتیک بر سیاست خارجی ایران و ترکمنستان بررسی شد. یافته های پژوهش حاکی از آن است که مناسبات آبی، سیاست خارجی دو کشور را در کار مولفه‌های ژئوپلیتیکی دیگر بر مبنای گرایشات مسالمت‌آمیز و مبتنی بر همکاری و همگرایی سوق داده است. مرازهای رودخانه‌ای اترک، هریرود، مرغاب و همچنین مسائل مربوط به رژیم حقوقی دریای خزر، مسئولان سیاسی طرفین را بر آن داشته تا به همگرایی سیاسی گرایش داشته باشند.	
قادری/ پایان نامه / ۱۳۹۷	بررسی وضعیت هیدرопلیتیک زاب کوچک در روابط سیاسی ایران و عراق	فرضیه مطرح شده پژوهش این است، که در شرایط دوره جدید و مختصات تحولات نوین، مسئله هیدرопلیتیک حوزه زاب کوچک می‌تواند با ابعاد ژئوکالچری، اکوپلیتیکی و امنیتی، بر روابط سیاسی دو کشور ایران و عراق، تاثیرات متعدد داشته باشد. محقق جهت تبیین نظری مسئله تحقیق از چهارچوب نظری «سازه‌انگاری» استفاده کرده است. این پژوهش بر اساس ماهیت و روش؛ توصیفی - تحلیلی و اطلاعات مورد نیاز به روش کتابخانه‌ای و

جدول ۱. پیشنهاد پژوهش. ترسیم از نگارندگان

محقق/نوع تحقیق/سال	موضوع مورد بررسی	نتیجه
		استنادی گردآوری شده است. نتایج حاصل از پژوهش نشان می‌دهد که موقعیت جغرافیایی، انسانی و تاریخی رودخانه زاب کوچک، از سویی می‌تواند با عدم بررسی همه جانبه اثرگذاری تصمیم‌گیری‌های سیاسی بر این حوزه، تهدیدی برای دو کشور؛ و از سویی دیگر می‌تواند با در نظر گرفتن پتانسیل‌های منطقه و ظرفیت‌های نظری جدید در روابط بین کشورها برای دو کشور ایران و عراق و برای منطقه فرهنگی هیدروپلیتیکی به حساب آید.
چناری و همکاران / مقاله / ۱۳۹۶	نقش ساختارهای مدیریتی در ایجاد چالش‌های هیدروپلیتیک ناشی از انتقال آب در ایران	این پژوهش با بررسی عوامل هیدروپلیتیک انتقال آب در ایران به این نتیجه می‌رسد که با وجود محدودیت‌های بنیادی و کمبود منابع آبی ایران، اولاً ضعف مدیریتی و سیاست‌گذاری‌های ملموس و غیرملموس در مدیریت منابع آب، ثانیاً ناحیه گرایی سیاسی منفی ناشی از عوامل عمدۀ کشنگری‌های سیاسی، چالش‌های هیدروپلیتیک انتقال آب را شکل داده‌اند و در صورت تداوم این کشنگری‌ها و چالش‌ها، پامدهای منفی اجتماعی، اقتصادی و سیاسی و در نهایت امنیتی را در پی خواهند داشت.
عزتی و همکاران / مقاله / ۱۳۹۶	هیدروپلیتیک حوزه آبریز اروندرود و اثرات آن بر امنیت غذایی ایران	این پژوهش با شیوه توصیفی تحلیلی و روش گردآوری کتابخانه‌ای انجام شده و در آن هیدروپلیتیک حوزه آبریز اروندرود و اثرات آن بر امنیت غذایی ایران مورد بررسی قرار گرفته است. یافته‌های پژوهش، پاسخ به سوالات و آزمون فرضیه این نتایج را در پی دارد که در صورت مدیریت صحیح هیدروپلیتیک حوزه آبریز اروندرود (شط العرب) می‌تواند امنیت غذایی کشورمان را فراهم کند.
سید سروش اسداللهی و یاشار ذکی / مقاله / ۱۳۹۹	هیدروپلیتیک پروژه گاپ ترکیه و تاثیر آن بر امنیت زیست محیطی عراق و سوریه	این پژوهش با استفاده از روش توصیفی - تحلیلی و منابع کتابخانه‌ای در پی پاسخ به این سوال است که هیدروپلیتیک پروژه گاپ چه تاثیری بر امنیت زیست محیطی عراق و سوریه داشته و اهداف ترکیه از اجرای این طرح چیست؟ اجرای مرحله ای پروژه گاپ در طی چند دهه اخیر پامدهای زیست محیطی بسیاری از جمله آلودگی آب، از بین رفتن گونه‌های کمیاب زیستی جانوری و گیاهی، افزایش بیانزایی، شور شدن خاک، خشکی باتلاق‌ها و حوضچه‌ها و تولید ریزگردها در عراق و سوریه شده و به نظر می‌رسد ترکیه با تکیه بر این طرح به دنبال ایجاد هیدروهژمونی در منطقه است.

روش تحقیق

پایش تغییرات پدیده‌های محیطی بسیار پویا نظیر پهنه‌های آبی (دریاچه، تالاب و رودخانه) مستلزم اندازه‌گیری‌های میدانی مستمر و نظاممند است. اندازه‌گیری‌های میدانی چنین پدیده‌هایی به علت پویایی و وسعت مکانی آنها اغلب پیمار سخت، زمان بر و هزینه بر است. امروزه سنجش از دور به عنوان یک تکنولوژی مقرن به صرفه جهت درک الگوهای مکانی- زمانی پدیده‌های مختلف در قیاس با رویکردهای مبتنی بر کار میدانی دارای اولویت است (بدوک و همکاران، ۱۴۰۰). بر همین اساس، در این مطالعه جهت پایش و آشکارسازی تغییرات بلندمدت مسیر رودخانه هیرمند، بهره‌گیری از تصاویر ماهواره‌های سنجش از دور مدنظر قرار گرفت.

تغییرات مکانی- زمانی در پهنه‌های آبی به طور کلی از طریق تکنیک‌های متعددی با تکیه بر ویژگی‌های طیفی به دست آمده از داده‌های سنجش از دور ارزیابی می‌شوند. طیف وسیعی از تکنیک‌ها شامل بهره‌گیری از ویژگی‌های طیفی تک باند مبتنی بر آستانه‌گذاری، الگوریتم‌های طبقه‌بندی تصاویر چند باندی و همچنین استفاده از روابط تجربی بین تغییرات سطحی و رفتار طیفی تصاویر در این زمینه توسعه داده شده است. در این میان، تکنیک‌های مبتنی بر اطلاعات طیفی چند باندی نظیر شاخص‌های تشخیص آب از نظر صحت بر سایرین برتری دارند و کارآیی قابل قبولی ارائه داده‌اند (رکنی و همکاران، ۱۳۹۳). تا کنون شاخص‌های تشخیص آب مبتنی بر تصاویر ماهواره‌ای مختلفی توسعه داده شده است. در میان این شاخص‌ها، همانطور که در پژوهشی بلورانی و همکاران (۱۴۰۰) در مطالعه خود پیرامون شناسایی پهنه‌های آبی واقع در منطقه بین‌النهرین عراق اذعان داشته‌اند، شاخص آب تفضیلی نرم‌الشده اصلاح شده (MNDWI)^۱ مبتنی بر تصاویر ماهواره‌های لندست با صحت کلی بیش از ۹۲ درصد، جهت شناسایی دریاچه‌ها و رودخانه‌ها مناسب بوده و به عنوان یکی از بهترین گرینه‌ها به شمار می‌رود.

در این مطالعه، به منظور آشکارسازی تغییرات مسیر رودخانه هیرمند، از آرشیو بلندمدت داده‌های چندطیفی سری ماهواره‌های لندست^۲، TM^۳، ETM+^۴ و OLI^۵ با

1. Modified Normalized Difference Water Index

2. Thematic Mapper

3. Enhanced Thematic Mapper Plus

4. Operational Land Imager

قدرت تفکیک مکانی و زمانی به ترتیب ۳۰ متر و ۱۶ روز در بازه زمانی ۱۳۶۴ تا ۱۳۹۹ جهت محاسبه شاخص MNDWI استفاده گردید. این شاخص از طریق رابطه (۱) محاسبه می‌شود (ژو، ۲۰۰۶):

$$MNDWI = \frac{(Green - MIR)}{(Green + MIR)} \quad (1)$$

که در آن بر اساس جدول (۱)، اندیس‌های Green و MIR به ترتیب بیانگر مقادیر بازتابندگی طیفی در باندهای سبز و مادون قرمز میانی ماهواره‌های لنست هستند. مقادیر شاخص MNDWI به طور کلی بین ۱- تا ۱+ متغیر است که مقادیر مثبت شاخص (بزرگتر از صفر) بیانگر پهنه‌های آبی است (ژو، ۲۰۰۶).

جدول ۱. مشخصات باندهای طیفی سنجنده‌های ماهواره‌های لنست ۵، ۷ و ۸ استفاده شده برای محاسبه شاخص MNDWI (منزوی و دلیر، ۱۳۹۷: ۴۵)

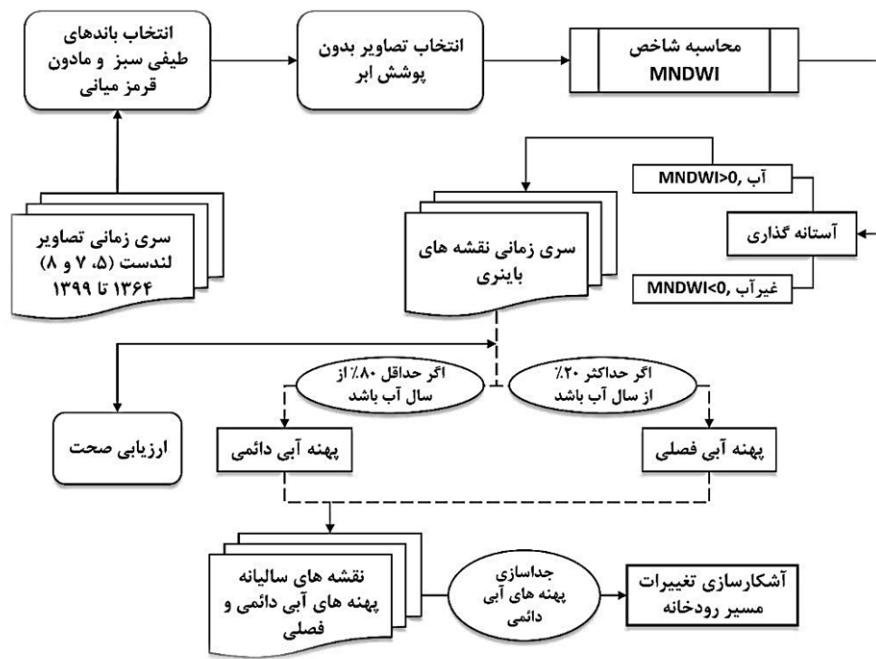
طول موج (میکرومتر)					ماهواره
Green	Red	NIR	MIR	SWIR	
۰/۵۲-۰/۶۰	۰/۶۳-۰/۶۹	۰/۷۶-۰/۹۰	۱/۰۵-۱/۷۵	۲/۰۸-۲/۳۵	لنست ۵ سنجنده
۰/۵۲-۰/۶۰	۰/۶۳-۰/۶۹	۰/۷۷-۰/۹۰	۱/۰۵-۱/۷۵	۲/۰۹-۲/۳۵	لنست ۷ سنجنده
۰/۵۳-۰/۵۹	۰/۶۴-۰/۶۷	۰/۸۵-۰/۸۸	۱/۰۷-۱/۶۵	۲/۱۱-۲/۲۹	لنست ۸ سنجنده

همانطور که در فلوچارت شکل (۲) نشان داده شده است، با بهره‌گیری از قابلیت‌های سامانه گوگل ارث انجین، شاخص MNDWI بر روی تمامی تصاویر فاقد ابر در سری زمانی موردنظری اعمال شد. جهت تفکیک آب از سایر پوشش‌های زمین، حد آستانه صفر بر روی تصاویر MNDWI محاسبه شده در هر سال اعمال و بدین ترتیب پیکسل‌های با مقدار بیشتر از صفر به عنوان پهنه آبی برچسب گذاری شدند. پس از فرایند آستانه‌گذاری، سری زمانی نقشه‌های باینری عدد یک بیانگر پهنه آبی و صفر بیانگر سایر پوشش‌های زمین) تولید گردید.

برای ارزیابی صحت نقشه‌های تولید شده، از تصاویر با قدرت تفکیک مکانی بالای گوگل ارث استفاده شد. بدین منظور تعداد ۶۰۰ نقطه رندوم از مسیر طولی رودخانه در تصاویر مربوط به سال‌های ۲۰۰۵، ۲۰۰۳ و ۲۰۱۶ به ترتیب جهت ارزیابی صحت نقشه‌های به دست آمده با استفاده از تصاویر سنجنده‌های TM+, ETM+ و OLI بصورت چشمی برداشت شد (درویشی بلورانی و

همکاران، ۱۴۰۰). نقاط برداشت شده به دلیل قدرت تفکیک مکانی بالاتر تصاویر گوگل ارث نسبت به تصاویر ماهواره‌های لندست به عنوان واقعیت زمینی جهت ارزیابی صحت استفاده شدند. برای انجام این کار، از طریق تشکیل ماتریس خطاب مبتنی بر مقایسه کلاس‌های نقشه‌های تولید شده با کلاس‌های واقعیت زمینی، صحت کلی نقشه‌ها برای سال‌های ۲۰۰۵ (لندست ۵)، ۲۰۰۳ (لندست ۴) و ۲۰۱۶ (لندست ۸) محاسبه گردید.

به دلیل شرایط اقلیمی منطقه، برخی پهنه‌های آبی ممکن است بصورت فصلی تنها در طول ماه‌های تر سال ظاهر گردند. برای تشخیص دقیق مسیر اصلی و دائمی رودخانه لازم است نواحی فصلی ماسک شوند. بر این اساس، جهت تفکیک پهنه‌های آبی دائمی از فصلی، پیکسل‌هایی که حداقل ۸۰ درصد از موقع سال پهنه آبی تشخیص داده شده بودند، به عنوان آبهای دائمی در نظر گرفته (پکل و همکاران، ۱۳۹۵) و برچسب گذاری مجدد شدند. در مقابل پیکسل‌هایی که حداقل ۲۰ درصد از سال پهنه آبی تشخیص داده شده بودند، به عنوان آبهای فصلی و غیر دائمی در نظر گرفته و از نقشه‌های بازیزی ماسک شدند. بدین ترتیب نقشه‌های سالیانه پهنه‌های آبی دائمی منطقه مورد مطالعه به دست آمد که با استفاده از آنها مسیر رودخانه در سال‌های متتمادی از ۱۳۶۴ تا ۱۳۹۹ آشکارسازی گردید.

شکل ۱. فلوچارت فرایند آشکارسازی تغییرات مکانی- زمانی مسیر رودخانه هیرمند با استفاده از سری زمانی تصاویر ماهواره‌های لندست ۵، ۷ و ۸ در بازه زمانی ۱۳۹۹ تا ۱۳۶۴. ترسیم از نگارندگان

چارچوب نظری تحقیق

امروزه تنش بر سر تقسیم منابع آب شیرین موجود در جهان که در تمام منابع دنیا ریشه دوانیده است به آشكال مختلفی در می آید که از ایجاد همکاری و همگرایی تا تصاد میان مشترکان آب شهری و کشاورزان در غرب ایالات متحده شروع می شود و به مناقشه‌ای تمام عیار در کشورهای گرم و خشک خاورمیانه و شمال آفریقا ختم می شود و به طور کلی عاملی مهم در توسعه پایدار و زیست بهینه انسان است (ویسی، ۱۳۹۵: ۲۸۴). واقعیت جنگ آب و تحقق آن در آینده‌ای نزدیک، دور از انتظار نیست؛ تا به امروز سیصد پیمان بین کشورهای جهان برای حل مسائل مختص به منابع آب منعقد شده است و در دو هزار پیمان، بندهایی درباره آب منظور شده است، اما اکنون به منبعی برای کشمکش و خشونت تبدیل شده است (Gleick and Herberger, 2014: 21).

این وجود، مدیریت هماهنگ حوضه‌های آبریز بین‌المللی به جای اینکه قاعده باشد، استثنا است. قوانین موجود در مورد نحوه بهره‌برداری از آب‌های بین‌المللی به دلیل کمیابی و رقابتی شدن بیش از پیش آب کمک مؤثری به حال این رویارویی نمی‌کند و حتی کشورهای دارای منابع آب فراوان را نیز نگران کرده است (Rosegrant et al, 2002: 8). منابع آب (مانند رودخانه‌ها) غالباً به عنوان یک مشکل امنیتی در سطح ملی و بین‌المللی تلقی می‌شود؛ چرا که در بسیاری از کشورها مدیریت منابع آب، رقابت شدیدی را برای سلطه و نظارت بر منابع آبی فراملی ایجاد کرده است (ذکری و حمیدی، ۱۴۰۰: ۱۰۰).

آب و منابع و اشکال متعدد آن به عنوان یک ماده فیزیکی، شیمیایی، اقتصادی، اجتماعی به دلیل کمبود شدید به عنوان یک «ماده رقابتی» نیز محسوب می‌شود و این رو ابعاد سیاسی و امنیتی پیدا کرده و بر حیات سیاسی و امنیتی اجتماعات انسانی، ملت‌ها، سکونتگاه‌های شهری و روستایی، نواحی درون‌کشوری، کشورها و حتی مناطق ژئوپلیتیکی اثرات قابل ملاحظه و غیرقابل انکاری می‌گذارد و در نهایت می‌تواند منجر به فروپاشی اجتماعی، اقتصادی و سیاسی جوامع گردد (عراقچی، ۱۳۹۳: ۹۹). بنابراین مناقشه بر سر این ماده «کمیاب و رقابتی» در مقیاس‌های فضایی متعدد محلی تا بین‌المللی و منطقه‌ای شکل گرفته و از رهگذر این مسئله، امنیت ملی واحدهای فضایی-سیاسی تحت الشعاع قرار می‌گیرد. این باعث حفاظت از این منابع و تخصیص بهینه آن را در اولویت برنامه‌های ملی و منطقه‌ای قرار گیرد دهد (کرامت زاده و همکاران، ۱۳۸۶: ۲).

از دیدگاه برخی از جغرافیدانان از دوازده عامل جغرافیایی که تنش و کشمکش‌های بین‌المللی را در مناسبات میان یک کشور با سایر کشورهای منطقه ایجاد می‌کند، شش عامل مرتبط با تنش بر سر چگونگی تقسیم منابع آب است (Hagget, 2001: 522). هر چند که عوامل اجتماعی، اقتصادی، امکان دسترسی به آب را به شدت تحت تأثیر قرار می‌دهد، اما مناقشه بر سر حق آبه در حوضه رودخانه‌ها و دریاچه‌هایی که بین دو یا چند کشور مشترک هستند و آب رودخانه‌هایی که فراتر از مرزها بین‌المللی قرار دارند، تغییر مسیر رودخانه‌های مرزی مشترک، مناقشات بر سر آب را پیچیده‌تر می‌کند. امنیت آب به‌ویژه در مناطق خشک و نیمه‌خشک به امنیت ملی مربوط می‌شود. به هر حال آب از مهمترین شاخص‌های امنیتی در کشورهای غرب آسیا است، به‌گونه‌ای که امروزه به عنوان یک ماده حیاتی و اساسی، در حال جایگزینی با نفت است. هم اینکه در منطقه غرب آسیا،

آب هم به عنوان یک عامل همگرایی و همکاری و هم به عنوان یک عامل تنفس و جدایی مطرح شده است (اسداللهی و ذکی، ۱۳۹۹: ۱)

از سوی دیگر هیدروپلیتیک به بررسی وضعیت سیاسی رودخانه‌ها، دریاچه‌ها و آبخوان‌های میان دو یا چند کشور پرداخته و به واکاوی منابع آب در مناسبات قدرت واحدهای سیاسی- فضایی در مقیاس فرومی، ملی و فراملی میپردازد (کاویانی راد، ۱۳۹۵) منازعه و همکاری در حوزه‌های آبریز بین المللی و استفاده چندگانه از منابع آبهای فرامرزی باعث میشود هیدروپلیتیک یکی از موارد پیچیده و منقاد شود که کشورها و جامعه بین الملل در حال حاضر با آن مواجه است (Zeitoun, et al., 2011: 92) پیامدهای امنیتی ناشی از تداوم بحران آب، در کنار تلفات انسانی و اقتصادی، امری با اهمیت است. امروزه با افزایش جمعیت و نزدیک شدن مقادیر تقاضا به مرز نهایی منابع آب تجدیدشونده، آب میتواند عامل شعله ور شدن آتش در گیری‌ها در مناطقی گردد که در آنها رقابت‌های قومی و سیاسی، سابقه‌ای دیرینه دارد. در واقع، پاره‌ای از تحلیلگران بر این باورند که در عرض یک دهه آینده، آب به عنوان یک کالای کمیاب و گران قیمت به جای نفت در کانون رویارویی‌ها و آشتبانی‌ها قرار خواهد گرفت (مینائی، ۱۳۸۷: ۴۹) همچنین با ادامه بحران آب، تنشها و در گیری‌های بین المللی میان کشورهای مختلف بر سر منابع آب و بهره‌برداری از رودها و منابع آبی مشترک رخ می‌دهد. درنهایت تشدید تنش‌های داخلی و بین المللی، موجب تهدید قدرت ملی و قدرت سیاسی کشورهای مختلف می‌گردد (نادری، ۱۳۹۴: ۴۴) از سوی دیگر مناقشات مرزی یکی از انواع مناقشات بین المللی است که میان یک کشور با کشور دیگر یا سایر کشورها بر سر حاکمیت سرزمینی در نقاط مرزی اتفاق می‌افتد. یکی از مطالعات اولیه اما با اهمیت در این زمینه، اثر «ویکتور پرسکات ۱» (۱۹۶۵) با عنوان «جغرافیای سرحدات و مرزها» می‌باشد. پرسکات در این اثر به بررسی علل شکل گیری مناقشات مرزی میان کشورهای مستقل می‌پردازد. وی علل اختلافات مرزی را به چند دسته ذیل تقسیم می‌کند:

- ۱- اختلافات بر سر قلمرو؛
- ۲- اختلافات مکانی (ناشی از مکان دقیق مرز)؛
- ۳- اختلافات عملکردی؛
- ۴- اختلافات بر سر منبعی که در دو سوی مرز امتداد دارد (زین العابدین، ۱۳۹۶: ۷۶)؛

همان گونه که مشاهده می شود، اولین نوع مناقشات مرزی، مناقشات مبتنی بر قلمرو خواهی است که در اثر طمع ورزی و رویکردهای تجاوزگرانه یک کشور با تصرف بخشی از خاک کشور همسایه، اتفاق می افتد (Prescott, 1987: 93).

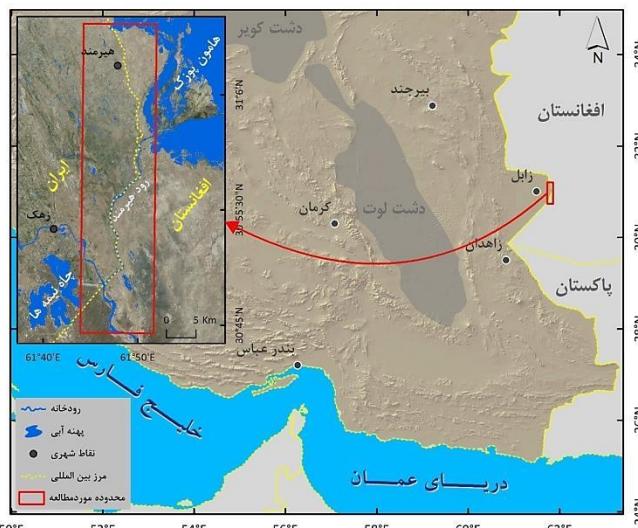
شكل گیری مناقشات مرزی در هر نقطه ای از جهان، می تواند عواقب و پیامدهای گسترده ای را به همراه داشته باشد. یکی از مهم ترین پیامدهای مناقشات و تداوم آن، ایجاد بی ثباتی در منطقه و چه بسا فراتر از آن باشد. اساساً این مناقشات می توانند بیماری های واگیردار به صورت اپیدمی به تمام منطقه سرایت نماید. شکل گیری تهدیدات امنیتی، گسترش جنگ به مرزهای سایر کشورها، ایجاد ناآرامی های قومی در نواحی مرزی، می تواند نمونه ای از گسترش دامنه مناقشات مرزی دو کشور، در کشورهای همسایه باشد. به همین خاطر کشورهای منطقه ای و حتی قدرت های فرا منطقه ای در مواردی که منافع آنان ایجاب نماید سعی در حل و فصل صلح آمیز مناقشات مرزی بین دو کشور دارند و با رویکردی سه وجهی به دنبال صلح سازی، حفظ صلح و تثیت صلح هستند (Harbottle, 2002: 40). در بسیاری از موارد کشورهای منطقه، در جریان مناقشات مرزی میان دو کشور اعلام بی طرفی می نمایند. علت این اقدام، عدم تمایل کشورها به گسترش دامنه مناقشات، کشیده شدن جنگ به داخل مرزهای خود و حضور قدرت های خارجی در منطقه باشد. به همین خاطر کشورهای منطقه تلاش می کنند تا از طریق: ۱- ظرفیت های دیپلماتیک، ۲- حکمت و داوری و ۳- از طریق سازمان های بین المللی و به ویژه سازمان ملل متعدد (فریدی، ۱۳۶۹: ۱۳)، مناقشات مرزی را حل و فصل نمایند (رجی و رجی، ۱۴۰۰: ۲۰۹)

محیط شناسی تحقیق

منطقه مورد مطالعه (مستطیل قرمز رنگ در شکل ۱) به مختصات تقریبی بین ۶۱ درجه و ۴۵ دقیقه تا ۶۱ درجه و ۵۲ دقیقه طول شرقی و ۳۰ درجه و ۴۳ دقیقه تا ۳۱ درجه و ۱۱ دقیقه عرض شمالی در شمال استان سیستان و بلوچستان و در ناحیه مرزی بین ایران و افغانستان واقع شده است. این ناحیه در مجاورت تالاب ها و دریاچه های هامون از جمله هامون پوزک و نیز چاه نیمه های اول، دوم، سوم و چهارم در دشت سیستان قرار دارد. دشت سیستان در جنوب شرقی ایران و در انتهای رودخانه هیرمند (Hirmand River) واقع شده که شامل ۵ شهرستان زابل، زهک، هامون، هیرمند و نیمروز با مجموع جمعیت بیش از ۴۰۰ هزار نفر است. رود هیرمند به عنوان اصلی ترین

رودخانه در حوضه آبریز دریاچه هامون و منبع اصلی تامین آب دشت سیستان به حساب می‌آید که از کوههای هندوکش و ارتفاعات بابا یغما در ۴۰ کیلومتری غرب کابل در افغانستان سرچشم گرفته (ستاره و همکاران، ۱۳۹۳) و پس از و پیوستن سرشاخه‌های اصلی آن (نظیر کجکی، ارغنداب، ارغستان و ...) و طی مسافتی در حدود بیش از ۱۰۰۰ کیلومتر وارد تالاب‌های هامون می‌گردد (موسی‌زاده و عباس‌زاده، ۱۳۹۵).

سیستم رودخانه‌ای در این منطقه از بارش باران و ذوب برف در کوههای هندوکش تغذیه می‌شود. اقتصاد و معیشت مردم منطقه به شدت به کشاورزی و خدمات مبتنی بر تالاب‌های هامون وابسته است. اقلیم دشت سیستان به طور کلی گرم و خشک با میانگین بارندگی سالانه کمتر از ۶۰ میلی‌متر و متوسط نرخ تبخیر بالقوه بیش از ۴۰۰۰ میلی‌متر در سال است. وزش بادهای ۱۲۰ روزه از اواسط اردیبهشت تا اواسط شهریور یکی از ویژگی‌های اقلیمی منحصر به فرد این منطقه به شمار می‌رود (راشکی و همکاران، ۱۳۹۲). این بادها با جهت غالب شمال به جنوب گاهای با سرعتی بیش از ۱۴۰ کیلومتر در ساعت می‌وزند و بدین ترتیب سیستان را به یکی از مناطق شناخته شده دارای بیشترین فراوانی و شدت وقوع گرد و غبار در ایران تبدیل کرده است. از سوی دیگر، کمبود شدید آب در دو دهه گذشته ناشی از خشکسالی و مدیریت نادرست منابع آب، اهمیت اقتصادی و زیست محیطی منابع آب را در این منطقه افزایش داده است (درویشی بلورانی و همکاران، ۱۴۰۱).

شکل ۲. موقعیت منطقه مورد مطالعه (مستطیل قرمز) در جنوب شرق ایران. ترسیم از نگارندگان

نتایج و بحث

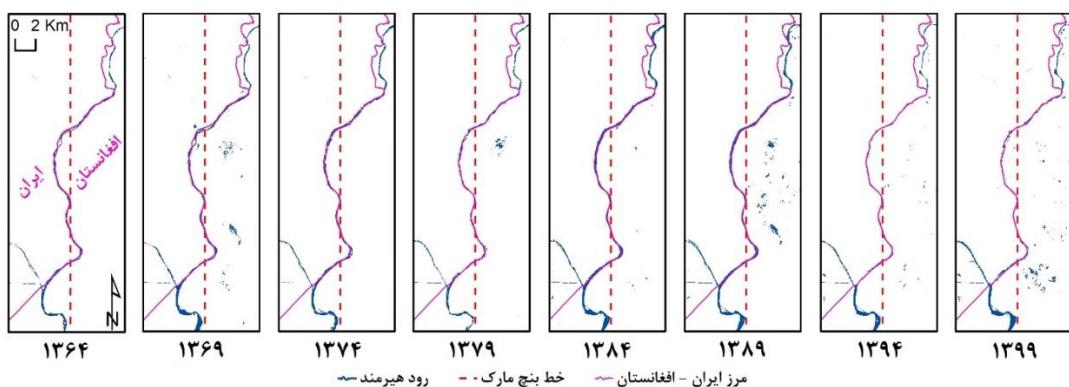
قرار داشتن سرچشمه‌های مرزی در فضای سرزمینی همسایگان به‌ویژه در شرق سبب شده است تا دولت‌های همسایه در دهه‌های گذشته از موضوع آب به عنوان ابزار سیاسی، سیاست خارجی و مواضع ایران را تحت نفوذ قرار داده و در موقعی خاص امتیاز بگیرد. امروزه رودخانه‌های مرزی و بین‌المللی در مناسبات سیاسی و دیپلماتیک میان کشورها یک عامل بسیار اثرگذار و نقش آفرین محسوب می‌گردد (ذکری و همکاران، ۱۳۹۴: ۳۸). این در شرایطی است که ایران به منابع آبی خارج از مرزهای خود به‌ویژه در شرق کشور وابسته است و این امر نوعی چالش ژئوپلیتیکی برای ایران به شمار می‌رود و خواسته و ناخواسته، امنیت ملی ایران را تحت الشاعع خود قرار می‌دهد.

بر اساس اعتبارسنجی که صورت گرفت، نقشه‌های باینری تولیدشده پهنه‌های آبی با استفاده از تصاویر ماهواره‌ای لندست ۵، ۷ و ۸ به ترتیب صحت کلی برابر با ۸۳/۵، ۸۷/۵ و ۸۹ درصد دارند. بر این اساس، نتایج نشان می‌دهد که تصاویر ماهواره لندست ۸ سنجنده OLI به دلیل بالاتر بودن نسبت سیگنال به نویز، بالاترین صحت را در قیاس با تصاویر دو سنجنده دیگر به دست داده‌اند. در مقابل تصاویر لندست ۷ به دلیل کیفیت رادیومتریکی پائین‌تر، کمترین میزان صحت را در تشخیص پهنه‌های آبی داشته‌اند. به طور کلی صرف نظر از نوع سنجنده، مقادیر صحت برآوردشده حداقل ۸۳ درصد است که با توجه به کاربرد موردنظر (آشکارسازی مسیر رودخانه)، میزان خطأ قابل اغماض بوده و می‌توان بر صحت نتایج تکیه کرد.

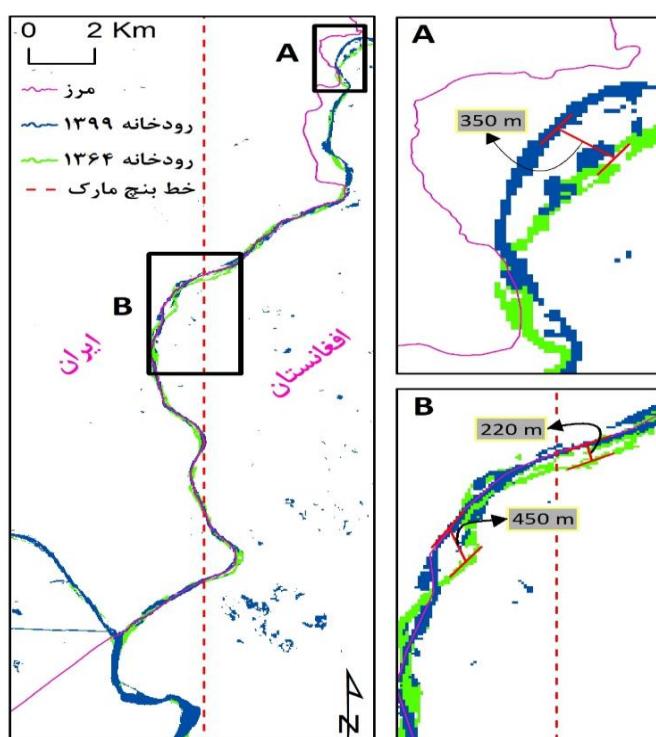
پس از انجام مراحل پردازشی و تولید نقشه‌های باینری پهنه‌های آبی دائمی سالیانه، به منظور آشکارسازی تغییرات مکانی - زمانی رودخانه هیرمند، یک خط بنچ مارک به طول تقریبی ۳۰ کیلومتر عمود بر به روزترین خط مرزی بین ایران و افغانستان به عنوان مبنای مقایسات مکانی - زمانی در منطقه مورد مطالعه ترسیم گردید. بر اساس مقایسه نقشه‌های سالیانه مسیر دائمی رودخانه نسبت به خط مرزی و بنچ مارک، روند تغییرات مسیر رودخانه بسیار کند است. از این‌رو، جهت نمایش بصری تغییرات، همانطور که در شکل (۳) نشان داده شده است، بازه زمانی موردنرسی به

۸ بر هر تقسیم و نقشه‌های مسیر دائمی رودخانه با فاصله ۵ ساله ارائه شدند. نتایج حاکی از آن است که مسیر رودخانه به جزء در دو ناحیه، به طور کلی تغییرات محسوسی نداشته است. با در نظر گرفتن مسیر رودخانه در دو سال ۱۳۶۴ و ۱۳۹۹ مشخص شد که تنها در نواحی شمال‌غربی (ناحیه A) در شکل (۴) و مرکزی (ناحیه B) در شکل (۴) منطقه مورد مطالعه، تغییراتی نسبت به خط بنج مارک و خط مرزی به وجود آمده است.

طبق بررسی نقشه‌های سالیانه تولید شده، در ناحیه A مسیر رودخانه از سال ۱۳۸۶ به بعد در محدوده سیاسی کشور افغانستان به سمت مرز جابجا شده است (به معنی کاهش فاصله بین خط مرزی و مسیر رودخانه). این تغییر مسیر، به وضوح در تصاویر مربوط به سال‌های ۱۳۹۴ و ۱۳۹۹ در شکل (۳) مشهود است. بر اساس شکل (۴)، آشکارسازی تغییرات نشان می‌دهد که در بازه زمانی ۱۳۶۴ تا ۱۳۹۹ در بخش‌های شمالی ناحیه A بین ۱۴۰ تا ۳۵۰ متر (به طور میانگین ۲۶۷ متر) جابجایی در مسیر رودخانه (از افغانستان به سمت ایران) رخ داده است. در بخش جنوبی ناحیه A، مسیر رودخانه در سال ۱۳۶۴ به طول تقریبی ۶۰۰ متر منطبق بر خط مرزی بین ایران و افغانستان بوده است. در حالیکه در سال ۱۳۹۹، مسیر رودخانه بیشتر از ۱۰۰ متر نسبت به سال ۱۳۶۴ از خط مرزی فاصله گرفته است. در رابطه با ناحیه B، در دو بخش واقع در محدوده سیاسی افغانستان، تغییر مسیر مشاهده می‌شود (از افغانستان به سمت ایران) که هر دو در حوالی خط مرزی رخ داده‌اند. تغییرات مسیر رودخانه در ناحیه B بین ۱۲۰ تا ۴۸۰ متر (به طور میانگین ۲۶۰ متر) متغیر است. به طور کلی نتایج آشکارسازی و ارزیابی تغییرات مسیر رودخانه هیرمند در بازه زمانی ۱۳۶۴ تا ۱۳۹۹ نشان داد که تغییرات زیادی در الگوی مکانی رودخانه در این ناحیه حادث نشده است. در دو ناحیه A و B تغییرات جزئی مشهود است که در آنها مسیر رودخانه به سمت ایران جابجا شده است. این تغییرات می‌توانند مبنای مرزبندی جدید در نواحی مزبور قرار گیرند. لازم به ذکر است که تغییرات جزئی و غالباً تصادفی در طول مسیر رودخانه که در شکل‌های (۳) و (۴) به چشم می‌خورد را می‌توان به تاثیرات ناشی از شرایط خشکسالی و ترسالی در حوضه آبریز دریاچه هامون و همچنین خطاهای موجود در داده‌های مورداستفاده نسبت داد که سبب تغییر در مقطع عرضی رودخانه در تصاویر ماهواره‌ای شده است.

شکل ۳. مسیر دائمی رودخانه هیرمند بر اساس نقشه‌های پهنه‌های آبی دائمی سالیانه تولید شده با استفاده از سری زمانی تصاویر ماهواره‌های لندست ۵ و ۸ در بازه زمانی ۱۳۶۴ تا ۱۳۹۹. (منبع: یافته‌های تحقیق)

شکل ۴. تشخیص تغییرات مسیر رودخانه هیرمند در بازه زمانی ۱۳۶۴ تا ۱۳۹۹. منحنی‌های سبز و آبی به ترتیب مسیر رودخانه در سال‌های ۱۳۶۴ و ۱۳۹۹ را نشان می‌دهند. تغییرات بوجود آمده در مسیر رودخانه در دو ناحیه A و B، با جزئیات و بصورت کمی نمایش داده شده‌اند.

(منبع: یافته‌های تحقیق)

در نهایت می‌توان گفت میزان وابستگی به جریان‌های سطحی ورودی از مرزها یکی دیگر از شاخص‌های آسیب‌پذیری کشورها در قبال کمبود آب محسوب می‌شود. اتکای کشورها به جریان‌های ورودی از مرزها، آن‌ها را در برابر نیروهایی که خارج از کنترل‌شان قرار دارد، آسیب‌پذیر می‌سازد و با افزایش تقاضا برای آب، این آسیب‌پذیری نیز به طور جدی افزایش می‌یابد. همچنین به علت وجود بیش از دویست حوضه آبریز مشترک بین دو یا چند کشور و آبخوان‌هایی که از مرزهای بین‌المللی فراتر می‌روند و نیز به علت افزایش جمعیت، زمینه بیش از پیش برای افزایش تنش‌های منطقه بر سر چگونگی استفاده از آب‌های مشترک، به ویژه در مناطق خشک و نیمه‌خشک که هم اکنون با کمبود آب مواجه هستند، فراهم آمده است. اگر حوضه‌های آبریز مشترک و فرامرزی ایران با همسایگان اگر به طور صحیح و اصولی مدیریت نشوند و برنامه‌های راهبردی برای استفاده از منابع آبی در دستور کار حاکمیت قرار نگیرد، بر امنیت ملی اثر منفی دارد؛ همانطور که کشورمان امروزه با کشور افغانستان برای دریافت حق آبه رود هیرمند دچار مشکلات اساسی شده است. محدودیت منابع آبی در شرق، حق آبه رودخانه هیرمند را اهمیتی مضاعف بخشیده است زیرا بخش قابل توجهی از زیست و حیات، ساکنان سیستان وابسته به آبریز هیرمند و تامین حق آبه ایران از این رودخانه است. همچنین بر اساس یافته‌های تحقیق می‌توان گفت که حل مسائل هیدرولیکی می‌تواند باعث ارتقای شاخص‌های اقتصادی ایران و کشورهای دخیل در مسائل هیدرولیکی شود که به تبع آن مسائل مرتبط با امنیت ملی را هم شامل می‌شود. در این میان همگرایی و تعامل کشورها در حوزه آب، جنبه هم‌تکمیلی گرفته و سبب صلح و سازش به جای تنش و کشمکش در منطقه خاورمیانه شود.

فهرست منابع

- اسداللهی، سید سروش و ذکری، یاشار(۱۳۹۹)؛ هیدرопلیتیک پروژه گاپ ترکیه و تاثیر آن بر امنیت زیست محیطی عراق و سوریه، فصلنامه آمایش سیاسی فضا، دوره سوم زمستان، شماره ۱ (پیاپی ۹)
- ذکری، یاشار؛ جلیل، دلشدزاد؛ بایرام، کریمی(۱۳۹۴)؛ بررسی و تحلیل هیدرопلیتیک رودخانه‌های بین‌المللی با تأکید بر رودخانه مرزی ارس، فصلنامه جغرافیای نظامی و امنیتی سال اول، شماره اول، دوره بهار
- ذکری، یاشار و حمیدی، اکبر(۱۴۰۰)؛ شناسایی و تحلیل مؤلفه‌های مؤثر بر امنیت نواحی مرزی رود ارس، فصلنامه ژئوپلیتیک، سال هفدهم، دوره تابستان، شماره ۲ (پیاپی ۶۲)
- رحیمی، رضا و همکاران(۱۳۹۷)؛ تحلیل عوامل ژئوپلیتیکی شکل گیری ائتلاف نظامی عربی در منطقه جنوب غرب آسیا و آثار آن بر امنیت جمهوری اسلامی ایران، پژوهش‌های جغرافیای انسانی، دوره ۵۰، شماره ۴، صفحه ۱۰۲۷-۱۰۱۱
- عراقچی، عباس(۱۳۹۳)؛ دیپلماسی آب، از منازعه تا همکاری، فصلنامه سیاست جهانی، دوره سوم، شماره چهارم، صص ۹۱-۱۱۹
- کرامت زاده، علی، و همکاران(۱۳۸۶)؛ تخصیص بهینه آب و اولویت‌بندی مناطق مختلف در مصرف آن مطالعه موردی سد بارزو شیروان، فصل نامه اقتصاد کشاورزی و توسعه مینایی، مهدی(۱۳۸۶)؛ ژئوکونومیک ایران در منطقه خاورمیانه، فصلنامه مطالعات خاورمیانه، شماره ۲۷
- نادری، مسعود(۱۳۹۴)؛ بحران کم آبی و امنیت مآلی جمهوری اسلامی ایران، پایان نامه کارشناسی ارشد رشته روابط بین‌الملل، دانشگاه رازی کرمانشاه
- ویسی، هادی(۱۳۹۵)؛ نیاز آبی و پیامدهای بحران آب در استان کرمان مجله جغرافیا، دوره ۱۴، شماره ۵۰، صص ۲۸۳-۲۰۷
- ستاره، جلال، پناهی، شیخی کوهسار. (۱۳۹۳)؛ بررسی اختلاف‌های مرزی ایران و افغانستان (مورد مطالعه: رودخانه هیرمند). علوم و فنون مرزی. (۱۰)، (۵)، ۵۲-۲۷.
- موسی زاده، رضا، عباس زاده، مرتضی. (۱۳۹۵)؛ ابعاد حقوقی بهره‌برداری از رودخانه هیرمند توسط ایران و افغانستان. فصلنامه علمی مطالعات آسیای مرکزی و قفقاز. (۲۲)، (۹۳)، ۱۵۹-۱۸۳.
- منزوی، مهشید و دلیر، اسماعیل(۱۳۹۷)؛ چکیده مباحث اساسی سنجش از دور و سیستم اطلاعات جغرافیایی، انتشارات پردازش
- Baddock, M. C., Bryant, R. G., Acosta, M. D., & Gill, T. E. (2021). Understanding dust sources through remote sensing: Making a case for CubeSats. Journal of Arid Environments, 184, 104335.

- Darvishi Boloorani, A., Papi, R., Soleimani, M., Karami, L., Amiri, F., & Samany, N. N. (2021). Water bodies changes in Tigris and Euphrates basin has impacted dust storms phenomena. Aeolian Research, 50, 100698.
- Darvishi Boloorani, A., Najafi, M. S., Soleimani, M., Papi, R., & Torabi, O. (2022). Influence of Hamoun Lakes' dry conditions on dust emission and radiative forcing over Sistan plain, Iran. Atmospheric Research, 272, 106152.
- Pekel, J. F., Cottam, A., Gorelick, N., & Belward, A. S. (2016). High-resolution mapping of global surface water and its long-term changes. Nature, 540(7633), 418-422.
- Rashki, A., Kaskaoutis, D. G., Goudie, A. S., & Kahn, R. A. (2013). Dryness of ephemeral lakes and consequences for dust activity: the case of the Hamoun drainage basin, southeastern Iran. Science of the total environment, 463, 552-564.
- Rokni, K., Ahmad, A., Selamat, A., & Hazini, S. (2014). Water feature extraction and change detection using multitemporal Landsat imagery. Remote sensing, 6(5), 4173-4189.
- Xu, H. (2006). Modification of normalised difference water index (NDWI) to enhance open water features in remotely sensed imagery. International journal of remote sensing, 27(14), 3025-3033.
- Gleick P. H. and Heberger M. 'Water and Conflict: Events ,Trends ,and Analysis 'The World's Water Volume 8 '2014.
- Haggett, Peter(2001). Geography: A Global Synthesis. Publisher: Prentice Hall.
- Rosegrant •Mark W. and other (2002),"World Water and Food to 2025 " •International Food Policy Research Institute (IFPRI): Available at: <http://www.ifpri.org/sites/default/files/publications/water2025.pdf>
- Zeitoun, Mark; Mirumachi, Naho; & Warner, Jeroen.(2011), Transboundary water interaction II: the influence of “soft” power. International Environmental Agreements: Politics, Law and Economics, 11(2), 159-178.

